

Członkowie Komisji

Stanisław Bisztyga (PO)

Jarosław Duda (PO)

Witold Idczak (PiS)

Maciej Klima (PiS)

Henryk Górski (PiS)

Piotr Kaleta (PiS)

Bronisław Korfanty (PiS)

Waldemar Kraska (PiS)

Maciej Grubski (PO)

Andrzej Owczarek (PO)

Andrzej Misiołek (PO)

Michał Okła (PO)

Zbigniew Pawłowicz
(PO)

Władysław Sidorowicz
(PO)

Henryk Stokłosa (N)

Krzysztof Zaremba
(PiS)

Przewodniczący

Zastępca
Przewodniczącego

Zastępca
Przewodniczącego

Zastępca
Przewodniczącego

Komisja zajmuje się sprawami związanymi z obronnością i bezpieczeństwem państwa, przemysłem zbrojeniowym, działalnością i funkcjonowaniem sił zbrojnych.

Komisja Obrony Narodowej, podobnie jak inne komisje Senatu, rozpatruje ustawę budżetową w zakresie swojego działania i przekazuje opinię o ustawie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

W Senacie VII kadencji (2007–2011) Komisja Obrony Narodowej jest jedną z 16 komisji stałych.

Komisja Obrony Narodowej jest sukcesorką komisji działających w Senacie II Rzeczypospolitej (1922–1939). Sprawy związane z bezpieczeństwem zewnętrznym państwa oraz działalnością sił zbrojnych powierzano w różnych kadencjach Komisji Spraw Zagranicznych i Wojskowych, Komisji Spraw Wojskowych oraz Komisji Wojskowej. Po zakończeniu II wojny światowej Senat nie wznowił działalności, ponieważ został zlikwidowany po sfałszowaniu przez komunistów wyników narodowego referendum z 1946 r. Po przywróceniu Senatu w 1989 r. Komisję Obrony Narodowej powołano w 1991 r. Działania podejmowane przez komisję odpowiadają zakresowi spraw, którymi zajmuje się przede wszystkim Ministerstwo Obrony Narodowej. Komisja m.in. wysłuchuje informacji Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat problemów podejmowanych podczas kolejnych szczytów Sojuszu Północnoatlantyckiego. W posiedzeniach komisji, oprócz przedstawicieli rządu i Sił Zbrojnych, uczestniczą m.in. przedstawiciele organizacji i przedsiębiorstw prowadzących działalność na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Komisja współpracuje z niezależnymi ekspertami oraz Konwentem Dziekanów Korpusu Oficerów Wojska Polskiego.

Komisja w pierwszych sześciu kadencjach

odrodzonego Senatu (1989–2007)

Po odzyskaniu niepodległości przez Polskę w 1989 r. działania komisji w pierwszej połowie lat 90. XX wieku koncentrowały się na pracach legislacyjnych związanych z transformacją ustrojową niepodległego państwa i w szczególności sposób wiązały się z objęciem Sił Zbrojnych systemem cywilnej i demokratycznej kontroli, której ważnym ogniwem, poza cywilnym ministrem obrony narodowej oraz prezydentem państwa, jest parlament. Pierwsze prace komisji dotyczyły nowelizacji ustaw o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej, o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, o uposażeniu oraz o zakwaterowaniu żołnierzy. Zmiany dotyczyły również funkcjonowania prokuratury, sądownictwa i szkolnictwa wojskowego. Członkowie komisji uczestniczyli w publicznej debacie poświęconej przystąpieniu Polski w 1999 r. do struktur Sojuszu Północnoatlantyckiego (NATO) oraz w pracach legislacyjnych odnoszących się do ratyfikacji ustaw związanych z podpisaniem przez Polskę, Czechy i Węgry Traktatu Północnoatlantyckiego. Prace komisji związane z kolejnym rozszerzeniem NATO miały miejsce w 2003 r. Komisja aktywnie wspierała rozpoczęty w 2001 r. proces zmian legislacyjnych stanowiących prawne podstawy uzawodowienia i zmian struktury kadrowej wojska oraz modernizacji technicznej i stabilizacji finansowania sił zbrojnych, a także w zakresie spraw związanych z rozwojem polskiego przemysłu obronnego. W roku 2001 Senat rozszerzył kompetencje komisji o sprawy bezpieczeństwa wewnętrznego. Ważnym zadaniem komisji w tym czasie było dostosowanie polskiego prawa do norm UE w zakresie produkcji i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją oraz obrotu towarami o znaczeniu strategicznym. Komisja Obrony Narodowej w latach 2005–2007 rozpatrzyła pakiet ustaw likwidujących dawne Wojskowe Służby Informacyjne i powołujących zupełnie nowe struktury wojskowego wywiadu i kontrwywiadu. W tym okresie rozpatrzyła także ustawy, którymi wprowadzono zmiany w strukturach dowodzenia siłami zbrojnymi – utworzono Dowództwo Operacyjne, Inspektorat Wsparcia oraz nowy rodzaj sił zbrojnych – Wojska Specjalne.

Przedmiotem szczególnej troski komisji były zmiany systemu kształcenia i szkolenia żołnierzy. Ponadto komisja aktywnie uczestniczyła w pracach legislacyjnych dotyczących polskiego przemysłu obronnego po przystąpieniu Polski w 2005 r. do europejskiego systemu zamówień wojskowych oraz Europejskiej Agencji Obrony.

Komisja w VII kadencji Senatu (2007–2011)

Po roku 2007 Komisja Obrony Narodowej kontynuowała prace legislacyjne nad stworzeniem prawnych podstaw pełnego uzawodowienia wojska. Istotne miejsce w pracach komisji stanowią działania wspierające funkcjonowanie oraz finansowanie polskich kontyngentów wojskowych poza granicami Polski w misjach NATO, UE, misjach koalicyjnych oraz misjach ONZ. Za szczególnie ważną sprawę uznano obecność polskiego kontyngentu wojskowego w Afganistanie.

Działalność pozalegislacyjna

Członkowie komisji uczestniczą w wydarzeniach ważnych dla Sił Zbrojnych oraz całego systemu obronnego Polski. Przewodniczący komisji bierze udział w corocznych odprawach kierowniczej kadry Sił Zbrojnych i Ministerstwa Obrony Narodowej oraz w kolejnych Przeglądach Strategicznych. Członkowie komisji VII kadencji uczestniczyli w wizytacjach baz polskich kontyngentów wojskowych poza granicami Polski: w Iraku, Afganistanie, Czadzie i Libanie. Biorą także udział w spotkaniach przewodniczących komisji obrony państw Unii Europejskiej.